

debattere det. Jeg skal henvise ærede Medlemmer til at læse den paagældende Artikel i Sammenhæng, de vil da til fulde faa bekræftet, at de af mig fremsatte Udtalelser er rigtige.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg er paa dette Tidspunkt af Debatten i det heldige og mærkelige Tilfælde at kunne takke den ærede Forespørger (Stauning) og hans Støtte, Ordføreren for det radikale Venstre (Dahlgaard), fordi de i Virkeligheden har opgivet at kræve Besvarelse paa det af dem først stillede Spørgsmaal. De erkender, at dette Spørgsmaal var ubegrundet og urimeligt. Det ærede Medlem Hr. Stauning har jo her udtalt, at han i Virkeligheden ikke er formalistisk paa dette Omraade, han har som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard erkendt, at den Fremgangsmaade, der er fulgt, er i Overensstemmelse baade med Stykke 2 og Stykke 3 i § 28 af Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, saa den Side af Sagen kan vi vel nu lade ligge. Men naar saa det ærede Medlem Hr. Stauning siger, at han maa fastholde, at den ekstraordinære Arbejdsløshedssituation vedvarende i al Almindelighed er inde, thi, siger det ærede Medlem, Indenrigsministeren vover ikke Paastanden om, at enhver, der vil, kan faa Arbejde, saa spørger jeg det ærede Medlem Hr. Stauning, om han da først erkender ekstraordinær Arbejdsløshed i al Almindelighed for ikke til Stede den Dag, enhver, der overhovedet vil, kan faa anvist Arbejde; for hvis det er det ærede Medlems Mening — og det har jeg nok haft en Mistanke om, at det var —, vil det altsaa sige, at det ærede Medlem mener gennem Stykke 3 i nævnte § 28 at have tilvejebragt et permanent Tillæg til Arbejdsløshedskassernes Arbejdsunderstøttelses Udbetaling, men deri tager det ærede Medlem storlig fejl, og det vil ogsaa være i Strid baade med Lovens Ord og Mening. At jeg skulde have insinueret, at de arbejdsløse i Almindelighed hører til en Kategori af Personer, som ikke vil arbejde, og derfor bør henvises til Fattigvæsenet, er en Udtalelse fra det ærede Medlem, som naturligvis har et agitatorisk Ærinde, som er tænkt gaaende ud gennem Væggene i denne Sal, men dens fuldkomne Ubertigelse har det ærede Medlem Hr. Stauning selv erkendt, idet han for et Øjeblik siden refererede mine Udtalelser rigtigt, der gik ud paa, at jeg føler mig overbevist om, at det var et særdeles lille Tal, der kunde betragtes som hørende ind

under Kategorien „arbejdssky“, og derfor efter Kommunalbestyrelsens Skøn maatte have Grundlovens § 82 opfyldt gennem Støtte ad den Vej, Kommunalbestyrelsen nu fandt bedst egnet for dem. Det har det ærede Medlem selv erkendt, men hvorfor saa fremsætte Raab af den Slags, det ærede Medlem indledede med, og som det ærede Medlem ved er i Uoverensstemmelse med mine Udtalelser og min Opfattelse?

Det ærede Medlem søger saa Forsvaret i Talopgivelserne og søger at hævde Kravet om, at der skal tages Hensyn til Kasseopgivelserne og ikke til de Oplysninger, som indgaar fra Arbejdsløshedsdirektoratet, idet det ærede Medlem siger, det er temmelig selvfølgeligt, at de, der har opbrugt Understøttelsen, ikke lader sig opføre paa Arbejdsanvisningskontoreernes Liste. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er en meget daarlig Lære, det ærede Medlem der giver. Der er aldeles ikke noget som helst selvfølgeligt i, ikke ad de Veje, der staar en aabne, at søge Arbejde (Afbrydelse af Trier), og det ærede Medlem bør ikke forkynde, at man lader en Vej staa lukket, som er aabnet for Vedkommende; dette bør det ærede Medlem ikke forkynde som noget selvfølgeligt. Og naar det ærede Medlem Hr. Trier, der har sin Force i dette høje Ting i Afbrydelser, siger, at dette, at skrive sig paa Arbejdsanvisningskontorets Liste, er den daarligste Vej, siger jeg til det ærede Medlem, at der er intet som helst i Vejen for at betræde denne Vej, derigennem lukkes ikke nogen som helst anden Vej til at skaffe sig Arbejde. Derfor er det en Forsømmelse og en Utilbørighed, der maa bære sin Straf i sig selv. Det ærede Medlem Hr. Stauning siger dernæst, at han beklager, at jeg ikke har fulgt ham ind i Debatten om Betydningen af den enkelte Arbejdsløsheds Varighed, netop dette, at der indenfor visse Fag gaar Personer, der har været arbejdsløse i meget lang Tid, understreger Arbejdsløshedssituationens ekstraordinære Karakter. Maa jeg til det ærede Medlem sige, at det modsatte forekommer mig at være Tilfældet. Jo større det Tal af Personer er, der har gaaet ledige i halvt eller helt Aar, des mere tyder det paa, at det er en kronisk Situation i det vedkommende Fag. Jeg spørger det ærede Medlem, om han mener, at vi i ubegrænset Tid gennem Krisefondens Midler skal holde en Arbejderstab sammen om et Fag, som der i Virkeligheden ikke er Brug for i Faget? Det ærede Medlem talte om de Oplysning-